

b) „Forflag til Lov indeholdende nogle Forfrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn.“

6) Anden og sidste Behandling af: „Statsrevisionens Beretning angaaende Statsregnskabet for 1853—54.“

Mødet hævet Kl. 5¼.

To og Fyrgetyvende Møde.

Loverdagen den 28de November.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og voptagen.

Formanden: Det første Nummer paa Dagsordenen er Valg af 5 Medlemmer til Udvalget, angaaende Forflag til Lov om den fremtidige Bestyrelse af Kjøbenhavns Overformynderi. Stemmesedler blive omdeelte.

Bed det foretagne Valg, hvortil der blev afgivet 57 gyldige Stemmesedler (absolut Majoritet 29 Stemmer), valgtes: L. C. Larsen med 54, Tscherning med 50, Bregendahl med 43, Jacobsen med 41 og H. Hage med 38 Stemmer. (A. Hage 17 Stemmer.)

Det næste Nummer paa Dagsordenen var Fortsættelse af 1ste Behandling af Forflag til Lov om Sundhedspolitiet i Kongeriget Danmark.

Tscherning: Det gjorde mig ondt igaar, at jeg maatte være Skyld i, at denne Forhandling blev forsat; men den forekommer mig at være af en saa vigtig Art, at man ikke burde standse den der, hvor den var kommen. Jeg havde fremsat den Formening, at vi igjennem dette Lovgivningsværk havde gjort et langt Skridt frem paa en Bane, som vi allerede i

lang Tid igjennem flere Lovgivningsarbejder have betraadt, den nemlig, at bortgive til Andre det, som vi efter min Overtydning ikke kunne bortgive, nemlig vor lovgivende Magt. Vi overgive ikke til Administrationen en Frihed i dens Bevægelse, men vi overgive til Andre Regler, hvorefter de kunne give Love, der have den samme Gyldighed som de Love, der gives af Kongen og Rigsdagen i Forening; men dette kan ikke lade sig gjøre. Selve Sagen har desuden ogsaa en saadan Vigtighed, at den fortjener at blive bragt under Overtværelse. Det Spørgsmaal fortjener ogsaa en alvorlig Drøftelse: Er vor hele nærværende Betragtning af Borgernes Stilling ligeoverfor Sundhedsvesenet klar nok, for at vi kunne give fra os til Nogensomhelst en saa stor discretionair Myndighed som den, der gives her, ikke for overordentlige Forhold, men selv for de daglige Forhold? Har man fundet den rigtige Begrændsning mellem det, som nødvendig maa paabydes Borgerne, men heller ikke Mere, det Nyttige, som man maa see ved en stadig Udvikling af Erkjendelsen, at bringe Borgerne til selv at ville — og det Usikkelige, som man maa lade komme i Tidens Fylde? Jeg er af den Overbeviisning, at man ikke har fundet denne Grændse.

Førend jeg gaaer nærmere ind paa Sagen, som den er stillet ved de Foredrag, vi have hørt, og ved selve Lovforslaget, skal jeg bemærke, at jeg ikke har talt et Ord imod den foreløbige Lovs Tilstedeværelse. Jeg skal villig erkjende, at under Omstændigheder som de, der frembød sig her med Choleraen, er det vanskeligt at finde det rette Dieblit, naar saadanne Forholdsregler maae tages, og de maae hellere tages for tidlig end for sildig; men de maae tages saaledes, at de kun benyttes for de Formaal, hvorfor de ene og alene ere givne, og de maae ikke benyttes som Paaskud for at syldestgjøre Dnster, man længe har næret, Dnster om Noget, der maatte kan være meget nyttigt, men som ikke staaer i nogen absolut nødvendig Forbindelse med det, hvorfor disse overordentlige Fuldmagter ere givne. Nu er det min Overtydning, at, medens Meget af det, der er steet, har været til directe Nytte for det